

บทที่ 4

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์

1. พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์

พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับตั้งต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และผู้ประกอบการอาชีพมัคคุเทศก์ ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของมัคคุเทศก์

มาตรา 3 ได้ให้ความหมายของมัคคุเทศก์ว่า หมายถึงผู้ที่นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลโดยได้รับค่าตอบแทน

1.2 การขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

มาตรา 39 ระบุว่าห้ามมิให้ผู้ใดเป็นมัคคุเทศก์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

1.3 คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

มาตรา 40 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (3) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรม

วิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง

(4) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(5) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(7) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

1.4 การออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

มาตรา 41 ถ้าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา 40 แล้ว นายทะเบียนต้องออกใบอนุญาตให้โดยเร็ว

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา 39 ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนแสดงเหตุผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตมารับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จากนายทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนมอบเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตพร้อมกับใบอนุญาต

เครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่แจ้งเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้นายทะเบียนทราบ ให้สันนิษฐานว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาตดังกล่าว และให้นายทะเบียนยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้น

1.5 การปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์

มาตรา 42 มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาท และความประพฤติของมัคคุเทศก์ และต้องติดเครื่องหมาย แสดงการเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับใบอนุญาต และต้องมีใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ติดตัวอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

ถ้าเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตและหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ชำรุดสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้มัคคุเทศก์ผู้นั้นยื่นคำขอรับเครื่องหมายดังกล่าว และหรือใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับเครื่องหมายและหรือใบอนุญาต และการออกเครื่องหมายและหรือใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

1.6 การต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา 43 ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุ 2 ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มัคคุเทศก์ซึ่งประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นมัคคุเทศก์ต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วให้เป็นมัคคุเทศก์ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ถ้าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตยังมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา 40 นายทะเบียนต้องต่ออายุใบอนุญาตให้

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดในกฎกระทรวง

มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุให้เลิกเป็นมัคคุเทศก์ตั้งแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และส่งคืนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์พร้อมกับเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาต ต่อนายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

1.7 การอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา 44 ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือมัคคุเทศก์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับการไม่ออกใบอนุญาต หรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

1.8 การสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา 45 ในกรณีที่ความปรากฏต่อนายทะเบียนจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือจากการร้องเรียนของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือเมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนโดยประการอื่นว่ามัคคุเทศก์ผู้ใด

- 1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ
- 2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละ 6 เดือน

มัคคุเทศก์ซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะเป็นมัคคุเทศก์ในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

1.9 การสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามัคคุเทศก์ผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- 1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 40
- 2) เป็นผู้เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 45 มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 45 (1) หรือ (2) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และมีัคคุเทศก์ผู้นั้นต้องส่งคืนใบอนุญาตและเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

1.10 การแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 47 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้มัคคุเทศก์ทราบ ถ้าไม่สามารถส่งคำสั่งให้มัคคุเทศก์ได้ หรือมัคคุเทศก์ผู้นั้นไม่ยอมรับหนังสือแจ้งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่ออกใบอนุญาตให้มัคคุเทศก์ผู้นั้น และให้ถือว่ามัคคุเทศก์ผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือวันที่ปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

1.11 การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 48 มัคคุเทศก์ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 45 หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 46 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจากนายทะเบียนและให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายใน 15 วันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

1.12 บทกำหนดโทษ

มาตรา 65 ผู้ใดฝ่าฝืนเป็นมัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 66 มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาท และความประพฤติของมัคคุเทศก์ การติดเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับใบอนุญาต และมีใบอนุญาตมัคคุเทศก์ติดตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

มาตรา 67 มัคคุเทศก์ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 68 มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ส่งคืนใบอนุญาตและเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในเวลาที่กำหนด เนื่องจากใบอนุญาตสิ้นอายุเพราะไม่ได้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือเนื่องจากถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

1.13 อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 ไว้ดังนี้

- 1) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป ฉบับละ 200 บาท
- 2) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะ ฉบับละ 100 บาท
- 3) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ฉบับละ 50 บาท
- 4) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ

2. กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535

การปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาทและความประพฤติของมัคคุเทศก์
ข้อ 11 มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

ข้อ 12 ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ต้อง

- (1) แต่งกายสุภาพและเหมาะสมกับสถานที่
- (2) ติดเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ ซึ่งได้รับใบอนุญาตและใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ไว้ที่อกเสื้อ เว้นแต่จะอยู่ในสภาพที่ไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้ เครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับอนุญาตให้ติดอยู่ที่มุมบนด้านซ้ายของใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
- (3) ไม่บรรยาย อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวที่ไม่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยวอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

ข้อ 13 มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการใดนอกเหนือความตกลงที่มีอยู่กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือนักท่องเที่ยว

ในกรณีที่มัคคุเทศก์ได้กระทำการใดตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยว และการนั้นนอกเหนือจากที่ตกลงไว้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ต้องแจ้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบภายในเวลาอันควร

3. กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 1 การอนุญาตให้เป็นมัคคุเทศก์แบ่งออกเป็นสองประเภทดังนี้

(1) มัคคุเทศก์ทั่วไป หมายความว่า มัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวครอบคลุมในทุกสาขา สำหรับนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ

(2) มัคคุเทศก์เฉพาะ หมายความว่า มัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวเฉพาะสาขา เช่น สาขาประวัติศาสตร์ โบราณคดี และการนำเที่ยวป่า เป็นต้น อันเป็นการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในสาขานั้น ๆ ตามที่นักท่องเที่ยวต้องการจะทราบ

ความรู้เช่นใดจะเป็นคุณสมบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไปหรือมัคคุเทศก์เฉพาะ ให้เป็นไปตามวุฒิบัตรหรือการฝึกอบรมที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ได้รับรองตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ 5 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์มีสองประเภท ดังนี้

(1) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักรตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

(2) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะ ให้ใช้ได้เฉพาะงานนำเที่ยวเฉพาะราย และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

4. ประกาศการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

4.1 ประกาศการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเรื่องมาตรฐานการอบรมมัคคุเทศก์ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และเงื่อนไขในใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ดังนี้

คุณสมบัติของผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ การออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ อาจออกให้บุคคลดังต่อไปนี้

มัคคุเทศก์ทั่วไป

มัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ)

(1) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์รับรอง ซึ่งใช้ภาษาต่างประเทศ ภาษาใดภาษาหนึ่งฝึกอบรมอยู่

(2) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง เมื่อมีคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย และได้รับวุฒิปัตรีการทดสอบภาษาต่างประเทศ ตามที่ ททท. กำหนด

มัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย)

เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง

มัคคุเทศก์เฉพาะ

1. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศ - เฉพาะพื้นที่)

(1) เป็นผู้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศ - เฉพาะพื้นที่) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง

(2) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรเดิมที่จังหวัดต่าง ๆ เป็นผู้ดำเนินการเอง โดยผ่านการทดสอบหรืออบรมภาษาท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในประเทศข้างเคียงหรือภาษาจีน และได้รับใบอนุญาตมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย - ระดับจังหวัด) ไปแล้วก่อนปี 2539

(3) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (วิสามัญเฉพาะพื้นที่) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง

(4) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (ไทย - เฉพาะพื้นที่) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรองและได้รับวุฒิบัตรการทดสอบภาษาต่างประเทศตามที่ ททท. กำหนด

2. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ไทย - เฉพาะพื้นที่)

(1) เป็นผู้ผ่านการอบรมตามหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (ไทย - เฉพาะพื้นที่) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง

(2) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรเดิมที่จังหวัดต่าง ๆ เป็นผู้ดำเนินการเองและได้รับใบอนุญาตมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย - ระดับจังหวัด) ไปแล้วก่อนปี 2539

3. มัคคุเทศก์เฉพาะ (เดินป่า)

เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (เดินป่า) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง

4. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ศิลปวัฒนธรรม)

เป็นผู้ที่ได้รับปริญญาโทหรือเอกในสาขาสังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ ซึ่งเน้นลักษณะวิชาทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม วรรณคดี เคยเป็นวิทยากรภาคการศึกษาออกสถานที่มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี ในหลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์ ซึ่งจัดโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

5. มัคคุเทศก์เฉพาะ(ทางทะเล)

เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเล) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง

6. มัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเลชายฝั่ง)

(1) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเลชายฝั่ง) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการฯ รับรอง

(2) เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ทางทะเลชายฝั่ง) และได้รับวุฒิบัตรตามหลักสูตรเดิมที่คณะกรรมการฯ ได้รับรองไว้แล้ว

เงื่อนไขในใบอนุญาตมัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์ทั่วไป

1. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) บัตรใช้สีบรอนซ์เงิน มีชื่อมัคคุเทศก์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลในด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดีหรือด้านอื่น ๆ โดยทั่ว ๆ ไปให้แก่นักท่องเที่ยวได้ทั่วราชอาณาจักร

2. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) บัตรใช้สีบรอนซ์ทอง มีชื่อมัคคุเทศก์เฉพาะภาษาไทย ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย ไปยังสถานที่ต่าง ๆ ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลในด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดีหรือด้านอื่น ๆ โดยทั่วไปให้แก่นักท่องเที่ยวได้ทั่วราชอาณาจักร

มัคคุเทศก์เฉพาะ

1. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศ- เฉพาะพื้นที่) บัตรใช้สีชมพู มีชื่อมัคคุเทศก์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลในด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี หรือด้านอื่น ๆ โดยทั่ว ๆ ไปให้แก่นักท่องเที่ยว เฉพาะภายในจังหวัดที่ระบุชื่อในใบอนุญาตและจังหวัดที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดที่ระบุชื่อนั้น

2. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์เฉพาะ (ไทย - เฉพาะพื้นที่) บัตรใช้สีฟ้า มีชื่อมัคคุเทศก์เฉพาะภาษาไทย ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลในด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี หรือด้านอื่น ๆ โดยทั่วไป ให้แก่นักท่องเที่ยวเฉพาะภายในจังหวัดที่ระบุชื่อในใบอนุญาต และจังหวัดที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดที่ระบุชื่อนั้น

3. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์เฉพาะ (เดินป่า) บัตรใช้สีเขียว มีชื่อมัคคุเทศก์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทย หรือชาวต่างประเทศ ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ความรู้หรือข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเส้นทาง การเดินทาง การพักแรมในป่า การยังชีพในป่า การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายระหว่างเดินทาง ตลอดจนการให้ความรู้เกี่ยวกับ สภาพภูมิศาสตร์ พันธุ์ไม้ สัตว์ป่า เพื่อชมหรือศึกษาสภาพธรรมชาติของป่า นอกจากนี้ ให้หมายความรวมถึงการล่องแพ ล่องแก่ง ปีนเขา ฯลฯ ให้แก่นักท่องเที่ยวเฉพาะในเขตพื้นที่ป่า

4. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์เฉพาะ (ศิลปวัฒนธรรม) บัตรสีแดง มีชื่อมัคคุเทศก์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทย หรือชาวต่างประเทศ ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ความรู้หรือข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม หรือวรรณคดีของไทยได้โดยละเอียดได้ทั่วราชอาณาจักร

5. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเล) บัตรใช้สีส้ม มีชื่อมัคคุเทศก์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทย หรือชาวต่างประเทศ ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ข้อมูลทางทะเลแก่นักท่องเที่ยว โดยจะต้องมีความรู้ทางสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์การใช้และการป้องกันภัยทางทะเล การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดำน้ำชมปะการังและสัตว์ทางทะเล การล่องเรือชมธรรมชาติ ฯลฯ ให้แก่นักท่องเที่ยวเฉพาะในเขตพื้นที่ทางทะเล

6. ใบอนุญาตมัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเลชายฝั่ง) บัตรใช้สีเหลือง มีชื่อมัคคุเทศก์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ ปฏิบัติงานในการบรรยายให้ข้อมูลทางทะเลแก่นักท่องเที่ยวโดย

จะต้องมีความรู้ทางสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์การใช้และการป้องกันภัยทางทะเล การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การดำน้ำชมปะการังและสัตว์ทางทะเล การล่องเรือชมธรรมชาติ ฯลฯ ให้แก่นักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ทางทะเลหรือเกาะต่าง ๆ ของทะเลชายฝั่ง โดยมีระยะจากชายฝั่งถึงสถานที่ท่องเที่ยวไม่เกิน 40 ไมล์ทะเล

หมายเหตุ เขตพื้นที่ติดต่อจังหวัดภูเก็ตให้หมายถึงจังหวัดระนอง พังงา กระบี่ และตรัง

4.2 ประกาศการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เรื่องมาตรฐานการอบรมมัคคุเทศก์ (เพิ่มเติม)

กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และเงื่อนไขในใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ สำหรับหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหลักสูตร ดังนี้

มัคคุเทศก์เฉพาะ (แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ)

เป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ(แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง และต้องพูดอ่านและเขียนภาษาไทยได้

ใบอนุญาตมัคคุเทศก์เฉพาะ (แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) บัตรใช้สีม่วง มีชื่อมัคคุเทศก์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใช้ในกรณีเป็นผู้นำเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ปฏิบัติงานการบรรยายให้ความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลในด้านศิลป วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี หรือด้านอื่น ๆ โดยทั่ว ๆ ไป ให้แก่นักท่องเที่ยว เฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ระบุชื่อในใบอนุญาตนั้น

4.3 ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่องกำหนดพฤติกรรมของมัคคุเทศก์ที่ถือว่าเป็นการกระทำที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

เพื่อเป็นการส่งเสริมและควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงกำหนดพฤติกรรมของมัคคุเทศก์ที่ถือว่าเป็นการกระทำที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพไว้ดังนี้

(1) อธิบายหรือบอกกล่าว เรื่องราวแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและเสื่อมเสียแก่ชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์ รวมทั้งภาพพจน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

(2) ไม่รับผิดชอบงานในหน้าที่ของมัคคุเทศก์ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยวตามข้อตกลงเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวเป็นสำคัญหรือละทิ้งหน้าที่การงาน

(3) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตแสวงหาผลประโยชน์มิชอบ หรือกระทำการใดเพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ต้องปฏิบัติตามโดยไม่สมัครใจ

(4) ปฏิบัติตนอันเป็นการฝ่าฝืนศีลธรรม

(5) ปฏิบัติตนผิดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และกฎระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

5. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

5.1 การเข้าและออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 11 บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร จะต้องเดินทางเข้ามาหรือออกไปตามช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่ ตามกำหนดเวลา

มาตรา 12 ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้เข้ามาในราชอาณาจักร

(1) ไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ หรือมีแต่ไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางเช่นว่านั้น จากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ หรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตรา สำหรับคนต่างด้าวบางประเภท

การตรวจลงตราและการยกเว้นการตรวจลงตราให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) ไม่มีปัจจัยในการยังชีพตามควรแก่กรณีที่เข้ามาในราชอาณาจักร

(3) เข้ามาเพื่อมือเซฟเป็นกรรมกร หรือเข้ามาเพื่อรับจ้างทำงานด้วยกำลังกาย โดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้ หรือการฝึกทางวิชาการ หรือเข้ามาเพื่อทำงานอื่นอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

(4) วิกลจริตหรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5) ยังมีได้ปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉีดวัคซีน หรือปฏิบัติการอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อตามที่กฎหมายบัญญัติและไม่ยอมให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองกระทำการเช่นนั้น

(6) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทย หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดเหตุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

(7) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อให้เกิดเหตุร้ายอันตรายต่อความสงบสุข หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ

(8) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าจะเข้ามาเพื่อค้าประเวณี การค้าหญิง หรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรือเพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(9) ไม่มีเงินติดตัวหรือไม่มีประกันตามที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 14

(10) รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 16

(11) ถูกรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลต่างประเทศเนรเทศ หรือถูกเพิกถอนสิทธิการอยู่อาศัยในราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศมาแล้ว หรือถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยรัฐบาลไทยเสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้เว้นแต่รัฐมนตรีได้พิจารณาขกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

สำหรับหนังสือเดินทาง ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญแสดงสถานะของบุคคลสามารถแบ่งเป็นประเภทและมีลักษณะสำคัญดังนี้¹

ประเภทของหนังสือเดินทาง

(1) หนังสือเดินทางทูต (Diplomatic Passport) ซึ่งรัฐบาลของประเทศออกให้แก่เจ้าหน้าที่ทูตหรือกงสุลของประเทศนั้น ๆ อาจรวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แทนของประเทศของตนไปทำหน้าที่ใด ๆ โดยเฉพาะเรื่องด้วยก็ได้

(2) หนังสือเดินทางราชการ (Official Passport) ซึ่งรัฐบาลของประเทศได้ออกให้แก่ราชการ หรือบุคคลอื่น ๆ ใช้ถือไปราชการต่างประเทศ

(3) หนังสือเดินทางธรรมดา (Ordinary Passport) ซึ่งรัฐบาลของประเทศออกให้แก่คนสัญชาติของตนให้ถือไปต่างประเทศ

(4) หนังสือเดินทางสหประชาชาติ (United Nations Passport) หนังสือเดินทางชนิดนี้ ความจริงมิใช่เป็นหนังสือเดินทางโดยตรงนัก เพราะผู้ออกหนังสือเดินทางประเภทนี้ทำได้ออกให้แก่คนสัญชาติของประเทศนั้นๆ ไม่ การออกหนังสือเดินทางชนิดนี้องค์การสหประชาชาติออกให้แก่เจ้าหน้าที่ขององค์การซึ่งอาจเป็นสัญชาติใดก็ได้ที่ทำงานอยู่ในองค์การสหประชาชาติ

ลักษณะสำคัญของหนังสือเดินทาง

(1) ต้องระบุว่า เป็นหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางประเภทใด

(2) บอกสัญชาติของผู้ถือ

(3) บอกชื่อ และชื่อสกุลของผู้ถือ

(4) บอกวัน เดือน ปี และสถานที่เกิดของผู้ถือ

(5) บอกอาชีพของผู้ถือ

(6) บอกตำหนิรูปพรรณและมีรูปถ่ายของผู้ถือ

(7) บอกสถานที่ออกหนังสือเดินทาง และวัน เดือน ปี ที่ออก ชื่อ และตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออก

(8) บอกกำหนดวันสิ้นสุดของหนังสือเดินทาง

5.2 การตรวจลงตราหนังสือเดินทาง

กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2523) ได้กำหนดประเภทของการตรวจลงตราและการขอรับการตรวจลงตรา ไว้ดังนี้

การตรวจลงตรา มี 7 ประเภท คือ

(1) ประเภททูต

(2) ประเภทราชการ

(3) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว

- (4) ประเภทนักท่องเที่ยว
- (5) ประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร
- (6) ประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 41
- (7) ประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่างด้าว ซึ่งจะเข้ามามีถิ่น
อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี

การขอรับการตรวจลงตรา

(1) การตรวจลงตราประเภททูต ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจ
ลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ทางทูต หรือกงสุล

ข. เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ

ทั้งนี้ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตหรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติที่
เทียบเท่าหนังสือเดินทางทูตยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลของ
ประเทศผู้ถือหนังสือเดินทางทูต หรือองค์การหรือหน่วยงานสหประชาชาติแล้วแต่กรณี

(2) การตรวจลงตราประเภทราชการ ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการ
ตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการโดยผู้
ที่ถือหนังสือเดินทางราชการ หรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติที่เทียบเท่าหนังสือเดินทาง
ราชการต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย พร้อมกับหนังสือ
ขอรับการตรวจลงตราสำหรับผู้นั้นจากกระทรวงการต่างประเทศสถานทูตหรือสถานกงสุล
ของประเทศผู้ถือหนังสือเดินทางราชการ หรือองค์การหรือหน่วยงานสหประชาชาติแล้วแต่
กรณี

(3) การตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว ใช้จำกัดเฉพาะการขอรับ
การตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งดัง
ต่อไปนี้

- การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ

- ธุรกิจ

- การลงทุนที่ได้รับการเห็นชอบจาก กระทรวง ทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง

ของ

- การลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวกับการลงทุนภายใต้บังคับกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

- การศึกษาหรือดูงาน
- การปฏิบัติหน้าที่เพื่อสื่อมวลชน
- การเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง ทบวง
กรมที่เกี่ยวข้อง

- การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้า
หรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร

- การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ
- การอื่นตามที่กำหนด ซึ่งได้แก่

การปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในครอบครัวของคนต่างด้าวซึ่งเข้ามา
ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล การปฏิบัติหน้าที่ทาง
ราชการ ธุรกิจ การลงทุน การศึกษาหรือดูงาน การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน การเผยแพร่
ศาสนา การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือฝึกสอนในสถาบันค้นคว้า หรือสถาบัน
การศึกษาในราชอาณาจักร และการปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญโดยเป็นบิดา
มารดา คู่สมรส หรือบุตร ซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคล
ดังกล่าว หรือคนรับใช้ส่วนตัวของบุคคลต่างด้าวที่ได้รับการอำนวยความสะดวกตาม
มาตรา 15 แห่ง พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

การให้ความอุปการะแก่หรือรับความอุปการะจากบุคคลสัญชาติ
ไทยหรือบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยเป็นบิดามารดา คู่สมรส หรือบุตรซึ่งอยู่
ในความอุปการะและเป็นส่วนแห่งครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว

การปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐวิสาหกิจหรือองค์การกุศลสาธารณะ
ทั้งนี้โดยผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง
ต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

(4) การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว ให้จำกัดเฉพาะการขอรับ
การตรวจลงตรา เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อการท่องเที่ยวโดยผู้ถือ
หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถาน
ทูตหรือสถานกงสุลไทย

(5) การตรวจลงตราประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร ให้จำกัด เฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการอย่างใด อย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ก. การเล่นกีฬา

ข. การเดินทางผ่านราชอาณาจักร

ค. การเป็นผู้ควบคุมพาหนะหรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่า สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร

ทั้งนี้ให้ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

(6) การตรวจลงตราประเภทคนเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจลงตราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการเข้ามามีถิ่นที่อยู่ใน ราชอาณาจักรโดยผู้ถือหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ยื่นขอรับการ ตรวจลงตราต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย

(7) การตรวจลงตราประเภทคนเข้าเมืองนอกกำหนดจำนวนคนต่าง ด้าว ซึ่งจะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปี ให้จำกัดเฉพาะการขอรับการตรวจ ลงตราเพื่อกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยผู้ถือหนังสือเดินทางยื่นขอรับการ ตรวจลงตราต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองตรวจคนเข้าเมือง พร้อมกับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก

ให้สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยมีอำนาจลงตราตามข้อ (1) (2) (3)

(4) และ (5)

ให้สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยมีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ (6) เมื่อผู้ ยื่นขอรับการตรวจลงตราได้รับอนุญาตให้เข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจากคณะกรรมการ พิจารณาคนเข้าเมืองโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีแล้ว

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง มีอำนาจตรวจลงตราตามข้อ

(7)

5.3 การเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

มาตรา 34 คนต่างด้าวจะเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ จะ ต้องเข้ามาเพื่อการดังต่อไปนี้

- (1) การปฏิบัติหน้าที่ทางการทูต
- (2) การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ
- (3) การท่องเที่ยว
- (4) การเล่นกีฬา
- (5) ธุรกิจ
- (6) การลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมที่

เกี่ยวข้อง

(7) การลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(8) การเดินทางผ่านราชอาณาจักร

(9) การเป็นผู้ควบคุมพาหนะ หรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่า สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร

(10) การศึกษาหรือ ดูกาน

(11) การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน

(12) การเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง

ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง

(13) การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้าหรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร

(14) การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ

(15) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

5.4 ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตราที่ 35 คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตาม มาตรา 34 อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใดๆ ก็ได้ ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้กำหนดดังนี้

(1) ไม่เกิน 30 วัน สำหรับกรณี ตามมาตรา 34(4) (8) และ (9)

(2) ไม่เกิน 90 วัน สำหรับกรณี ตามมาตรา 34 (3)

(3) ไม่เกิน 1 ปี สำหรับกรณีตามมาตรา 34(5) (10) (11) (12)

(13) (14) และ (15)

- (4) ไม่เกิน 2 ปี สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (6)
- (5) ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (1) และ (2)
- (6) ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาเห็นสมควรสำหรับกรณีตามมาตรา 34 (7)

ในกรณีคนต่างด้าวมีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินระยะเวลาที่กำหนดใน (1) (2) (3) และ (4) ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกิน 1 ปี และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายใน 7 วัน นับแต่วันอนุญาต

การขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้งให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงในระหว่างรอฟังคำสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

5.5 การยกเว้นการตรวจลงตรา

เพื่อให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่ผู้ถือหนังสือเดินทางซึ่งเดินทางมาจากประเทศที่ไม่มีสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยตั้งอยู่ให้รัดกุมยิ่งขึ้น และเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่นักท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว การยกเว้นการตรวจลงตราตามมาตรา 12(1) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ถือหนังสือเดินทางของประเทศที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ทำความตกลงกับรัฐบาลไทย
- (2) ผู้ถือหนังสือเดินทางซึ่งเดินทางมาจากประเทศที่ไม่มีสถานทูต หรือสถานกงสุลไทย ตั้งอยู่ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีหรือ
- (3) ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้
  - (ก) มีสัญชาติของประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมีสัญชาติของประเทศที่ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือ

เดินทางนั้น

(ข) เข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภท เครื่องบินหรือเรือเดินทะเลที่มีขนาด ตั้งแต่ 500 ตันรีสเตอร์ขึ้นไป หรือตามช่องทาง อนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง หรือด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกันกับประเทศ มาเลเซีย หรือตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดและ

(ค) ถ้าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภท เครื่องบิน เรือเดินทะเล รถไฟ รถขนส่งคนโดยสาร รถยนต์รับจ้าง รถยนต์บริการทัศนจาร หรือรถจักรยานยนต์รับจ้าง ถ้ามี

1) ตั๋วหรือเอกสารที่ใช้เดินทางอย่างใดอย่างหนึ่งของเจ้าของ พาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะที่ชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ภายในกำหนดเวลา หรือ

2) เอกสารหลักฐานของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ แสดงการจองที่นั่งในพาหนะที่ชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ภายในกำหนดเวลา

ทั้งนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งมีสัญชาติมาเลเซีย หรือบุคคลซึ่งมีสัญชาติอื่น ตามที่ รัฐมนตรีกำหนด ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภทรถขนส่ง คนโดยสาร รถยนต์รับจ้าง รถยนต์บริการทัศนจาร หรือรถจักรยานยนต์รับจ้างตามช่อง ทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกับประเทศ มาเลเซีย ไม่ต้องมีตั๋วหรือเอกสารตาม 1) หรือ 2)

ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา ตาม (2) หรือ (3) ให้อยู่ในราช อาณาจักรได้ไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

รายชื่อประเทศที่คนชาติได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา

ทวีปอเมริกา

1. อาร์เจนตินา	2. บราซิล
3. แคนาดา	4. เม็กซิโก
5. สหรัฐอเมริกา	

ทวีปเอเชีย

6. บรูไน
8. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
10. สาธารณรัฐเกาหลี
12. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
14. ตุรกี
7. สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า
9. ญี่ปุ่น
11. มาเลเซีย
13. สาธารณรัฐสิงคโปร์

ออสเตรเลียและย่านแปซิฟิก

15. ออสเตรเลีย
17. นิวซีแลนด์
19. วานูอาตู
16. ฟิจิ
18. ปาปัวนิวกินี
20. ซามัวตะวันตก

ทวีปแอฟริกา

21. คีนยา
23. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
22. เซเนกัล

ทวีปยุโรป

24. ออสเตรีย
26. เดนมาร์ก
28. ฝรั่งเศส
30. สาธารณรัฐเฮลเลนิก
32. ไอร์แลนด์
34. ลักเซมเบิร์ก
36. นอร์เวย์
38. สเปน
40. สวิตเซอร์แลนด์
42. สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย
25. เบลเยียม
27. ฟินแลนด์
29. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
31. ไอซ์แลนด์
33. อิตาลี
35. เนเธอร์แลนด์
37. โปรตุเกส
39. สวีเดน
41. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

5.6 การขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง

ในกรณีที่เป็นการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการท่องเที่ยวไม่เกิน 15 วัน หากผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นผู้มีสัญชาติของประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมีสัญชาติของประเทศที่ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทางและมีตั๋วหรือเอกสารที่ใช้เดินทางซึ่งชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 15 วัน นับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรดังกล่าวจะยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อพนักงานเจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ ได้แก่

- (1) ช่องทางอนุญาต ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานกรุงเทพ
- (2) ช่องทางอนุญาต ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานเชียงใหม่
- (3) ช่องทางอนุญาต ของด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานภูเก็ต
- (4) ช่องทางอนุญาตที่ 2 ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานหาดใหญ่

รายชื่อประเทศที่คนชาติจะขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง

ทวีปอเมริกา

1. อันติกัวและบาร์บูดา	2. เครือรัฐบาลฮามาส
3. บาร์เบโดส	4. เบลีซ
5. สาธารณรัฐโบลิเวีย	6. สาธารณรัฐชิลี
7. สาธารณรัฐโคลัมเบีย	8. สาธารณรัฐคอสตาริกา
9. เครือรัฐโดมินีกา	10. สาธารณรัฐโดมินีกัน
11. สาธารณรัฐเอกวาดอร์	12. รัฐเกรนาดา
13. สาธารณรัฐกัวเตมาลา	14. สาธารณรัฐเฮติ
15. สาธารณรัฐฮอนดูรัส	16. จาเมกา
17. สาธารณรัฐปานามา	18. สาธารณรัฐปารากวัย
19. สาธารณรัฐเปรู	20. เซนต์คริสโตเฟอร์และเนวิส
21. เซนต์ลูเชีย	22. เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์

- 23. สาธารณรัฐซูรินาเม
- 25. สาธารณรัฐอูรุกวัย

- 24. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
- 26. สาธารณรัฐเวเนซุเอลา

ทวีปเอเชีย

- 27. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
- 29. สาธารณรัฐไต้หวัน
- 31. สาธารณรัฐมัลดีฟท์
- 33. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน

- 28. ราชอาณาจักรภูฏาน
- 30. สาธารณรัฐอินเดีย
- 32. ราชอาณาจักรเนปาล

ทวีปออสเตรเลียและย่านแปซิฟิก

- 34. สาธารณรัฐคีริบาส
- 36. หมู่เกาะโซโลมอน
- 38. ตูวาลู

- 35. สาธารณรัฐนาอูรู
- 37. ราชอาณาจักรตองกา

ทวีปแอฟริกา

- 39. สาธารณรัฐบอตสวานา
- 41. สาธารณรัฐบุรุนดี
- 43. สาธารณรัฐเคปเวอร์ด
- 45. สาธารณรัฐชาด
- 47. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์
- 49. สาธารณรัฐอิเควทอเรียลกินี
- 51. สาธารณรัฐแกมเบีย
- 53. สาธารณรัฐกินีบิสเซา
- 55. สาธารณรัฐไลบีเรีย
- 57. สาธารณรัฐมาลี
- 59. มอริเชียส
- 61. สาธารณรัฐไนเจอร์
- 63. สาธารณรัฐประชาธิปไตยเซาโตเมและปรินซิเป
- 65. สาธารณรัฐเซียร์ราเลโอน
- 67. ราชอาณาจักรสวาซิแลนด์

- 40. สาธารณรัฐบูร์กินาฟาโซ
- 42. สหพันธ์สาธารณรัฐแคเมอรูน
- 44. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
- 46. สหพันธ์สาธารณรัฐอิสลามคอโมโรส
- 48. สาธารณรัฐจิบูตี
- 50. สาธารณรัฐกาบอง
- 52. สาธารณรัฐกินี
- 54. ราชอาณาจักรเลโซโท
- 56. สาธารณรัฐมาลาวี
- 58. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
- 60. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
- 62. สาธารณรัฐรวันดา
- 64. สาธารณรัฐเซเชลส์
- 66. สาธารณรัฐประชาธิปไตยโซมาลี
- 68. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย

69. สาธารณรัฐโตโก	70. สาธารณรัฐยูกันดา
71. สาธารณรัฐซาอีร์	72. สาธารณรัฐแซมเบีย
73. ซิมบับเว	74. เอธิโอเปีย

ทวีปยุโรป

75. ราชอาณาจักรออสเตรีย	76. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
77. สาธารณรัฐมอลตา	78. ราชอาณาจักรโมนาโก
79. สาธารณรัฐซานมารีโน	80. นครรัฐวาติกัน
81. บัลแกเรีย	82. แอลบานเนีย

6. ระเบียบพิธีการศุลกากร สำหรับผู้เดินทางเข้า-ออกประเทศ

6.1 ภาษีศุลกากร

(1) สินค้าทุกชนิดที่นำเข้ามาในประเทศต้องเสียภาษีอากรตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พรก.พิกัดอัตราศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) ของติดตัวผู้โดยสารที่ได้รับยกเว้นภาษีอากรขาเข้ามีดังนี้

- บุหรี่ไม่เกิน 200 มวน
- สุรา 1 ลิตร
- ของใช้ส่วนตัวพอสมควรแก่ฐานะ มีมูลค่าไม่เกิน 10,000 บาท
- ของใช้ในบ้านเรือนใช้แล้วย้ายภูมิลำเนากลับ จำนวนพอสมควรแก่ฐานะ

6.2 ของต้องห้ามและของต้องกำกวด

(1) ของต้องห้าม คือของที่ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือส่งออกไปนอกประเทศไทย เช่น ยาเสพติดให้โทษ สิ่งพิมพ์หรือวัตถุลามก และสัตว์ป่าสงวน เป็นต้น การฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เช่น มีไว้ในครอบครอง หรือมีไว้เพื่อเสพ หรือเป็นผู้ผลิต ผู้ซื้อ - ขาย ผู้ขนส่ง อาจมีโทษหนักถึงประหารชีวิต

(2) ของต้องกำกวด คือ ของบางชนิดที่กฎหมายควบคุมการนำเข้าและการส่งออกไปนอกประเทศไทย การนำเข้าและส่งออกของต้องกำกวดจะต้องได้รับ

อนุญาตเป็นหนังสือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และจะต้องนำมาแสดงต่อศุลกากรในเวลาปฏิบัติพิธีการศุลกากรด้วย ตัวอย่างเช่น

- อาวุธ กระสุนปืน วัตถุระเบิด (กรมตำรวจ)
- พระพุทธรูป ศิลปวัตถุและโบราณวัตถุ (กรมศิลปากร)
- เครื่องวิทยุสื่อสารและอุปกรณ์โทรคมนาคม (กรมไปรษณีย์โทรเลข)
- พืช และส่วนต่าง ๆ ของพืช (กรมวิชาการเกษตร)
- สัตว์มีชีวิตและซากสัตว์ (กรมปศุสัตว์)
- ยาและเคมีภัณฑ์บางชนิด (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)

6.3 เงินตรา

(1) เงินตราไทย นำเข้าได้ไม่จำกัดจำนวนแต่นำออกได้ไม่เกิน 50,000 บาท ยกเว้นนำออกไปยังประเทศที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย เช่น พม่า ลาว เขมร มาเลเซีย และเวียดนาม นำออกได้ไม่เกิน 500,000 บาท

(2) เงินตราต่างประเทศ นำเข้าและนำออกได้ไม่จำกัดจำนวน

6.4 พิธีการศุลกากร

(1) ผู้เดินทางเข้ามาในประเทศไทย ต้องกรอกรายการในแบบสำแดงรายการสิ่งของผู้โดยสาร (แบบ 211-Passenger Declaration) และยื่นต่อศุลกากร ขณะนำกระเป๋าและสัมภาระไปผ่านเจ้าหน้าที่ศุลกากร

(2) ผู้เดินทางที่ไม่มีของต้องเสียภาษีอากร ของต้องห้าม หรือของต้องจำกัด ให้ยื่นแบบสำแดงของติดตัวผู้โดยสารต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรในช่องเขียว (ไม่มีของต้องสำแดง)

(3) ผู้เดินทางที่มีของต้องเสียภาษีอากร และหรือของต้องจำกัดให้ยื่นแบบสำแดงของติดตัวผู้โดยสารต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรในช่องแดง (มีของต้องสำแดง)

(4) การเสียภาษีอากร ของติดตัวผู้โดยสารที่เป็นของต้องเสียภาษีอากร ให้เสียอากรปกครองได้ในเวลาที่เดินทางมาถึง ภายใต้งบเงินขีดตั้งต่อไปนี้

- เป็นของที่นำเข้ามาใช้เอง ไม่ใช่เพื่อการค้า
- ของมีมูลค่าไม่เกิน 80,000 บาท
- ผู้โดยสารสามารถชำระค่าภาษีอากรเป็นเงินสดได้ในวันนำเข้า

6.5 การฝากเก็บของไว้ในอารักขาของศุลกากร

ผู้เดินทางที่เป็นชาวต่างชาติ และมีของต้องเสียอากร และหรือของต้องกักตักเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่มีความมุ่งหมายจะนำมาใช้ในประเทศไทย จะต้องแจ้งแก่ศุลกากร และสามารถฝากของต้องเสียอากรและหรือของต้องกักตักไว้ในอารักขาของศุลกากรได้ และขอรับคืนไปในวันเดินทางออกนอกประเทศไทย โดยเสียค่าธรรมเนียมแก่ราชการในอัตราที่กำหนด

6.6 การใช้เอกสารค้าประกัน เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต(A.T.A.CARNET)

ของนำมาชั่วคราวและส่งกลับออกไปโดยใช้เอกสารค้าประกัน เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต ผู้เดินทางที่นำของดังกล่าวเข้ามาต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ช่องตรวจสีแดงเพื่ออำนวยความสะดวกผ่านพิธีการที่ทำการศุลกากร และก่อนเดินทางกลับออกไป จะต้องนำของและเอกสาร เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต ไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบให้ครบถ้วน มิเช่นนั้นจะถูกเรียกเก็บภาษีในภายหลัง สำหรับคนไทยที่ขอใช้สิทธิเอกสารค้าประกัน เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต เพื่อขออนำของออกไปชั่วคราว และนำกลับเข้ามาในภายหลังก็ต้องปฏิบัติพิธีการทำนองเดียวกัน

การนำเข้าของต้องเสียภาษีอากร ของต้องห้าม หรือของต้องกักตักเข้ามาในประเทศไทยโดยไม่สำแดง จะต้องรับโทษตามกฎหมายศุลกากร คือถูกปรับเป็นเงินไม่เกิน 4 เท่า ของราคารวมค่าอากร หรือจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับและถูกริบของกลางด้วย

การสำแดงรายการในแบบสำแดงรายการสิ่งของผู้โดยสาร (แบบ 211-Passenger Declaration) เป็นความเท็จ มีความผิดและมีโทษตามกฎหมายศุลกากร

*****

เชิงอรรถ

¹ ธาตรี สงวนรักษ์. “พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง.” มัคคุเทศก์กับการนำเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2 . มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2528. หน้า 206.